

ด่วนที่สุด

ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๑๑๔๖๙

สำนักงานอัยการสูงสุด

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/ว(ล)๒๙๖๒๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบวิชาชีพประเมินมูลค่าทรัพย์สิน พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้ โดยมีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

๑. ร่างมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ที่กำหนดว่า “เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า นิติบุคคลที่ขอจดทะเบียนตามมาตรา ๒๙ ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ครบถ้วนแล้ว ให้รับจดทะเบียนและออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่นิติบุคคลดังกล่าวภายในสามสิบวัน” เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในมาตรา ๒๙ แล้ว จะเห็นได้ว่ามาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติเรื่องการขอต่อใบอนุญาตของผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินรับอนุญาต มิใช่เป็นบทบัญญัติเรื่องเงื่อนไขที่กำหนดให้นิติบุคคลที่ยื่นคำขอจดทะเบียนต้องปฏิบัติเนื่องจากบทบัญญัติเรื่องเงื่อนไขที่กำหนดให้นิติบุคคลที่ยื่นคำขอจดทะเบียนต้องปฏิบัติ นั้น ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๑ ด้วยเหตุนี้ การกล่าวอ้างมาตรา ๒๙ ไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๓๒ จึงอาจไม่สอดคล้องกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้

๒. ร่างมาตรา ๕๕ วรรคสอง ร่างมาตรา ๕๖ วรรคสอง และร่างมาตรา ๖๐ มีการบัญญัติให้ผู้แทนนิติบุคคลมีความผิดและต้องรับโทษทางอาญา โดยที่โจทก์ไม่ต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้แทนนิติบุคคลได้มีการกระทำความผิดหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น กรณีจึงเป็นบทกำหนดที่อาศัยสถานะของบุคคลเป็นเงื่อนไขในการรับผิด มิใช่เป็นการสันนิษฐานตามข้อเท็จจริงที่ผู้แทนนิติบุคคลได้กระทำความผิดหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล การกำหนดดังกล่าว จึงอาจเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๙ วรรคสองที่บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่า

บุคคลใด...

บุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้” ทั้งนี้ หากเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ก็ย่อมเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕ วรรคหนึ่งที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” ดังเช่นที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยไว้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปู้ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง และเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖

๓. ร่างมาตรา ๖๑ วรรคสอง กำหนดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด จำนวนสามคน โดยคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น เนื่องจากคำว่า “พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา” มีบทนิยามบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๖) ว่า “หมายความว่าเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจ และหน้าที่ทำการสอบสวน” ซึ่งการมีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนได้หรือไม่ นั้น จะต้องนำเรื่องเขตอำนาจ การสอบสวนตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาประกอบการพิจารณาด้วย เพราะหากมีการแต่งตั้งพนักงานสอบสวนที่ไม่มีอำนาจการสอบสวนมาเป็นคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิด ซึ่งจะเป็นกรณีที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขและองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ กรณีดังกล่าวจะส่งผลให้การเปรียบเทียบไม่ชอบและเป็นผลให้คดีนั้นไม่เป็นอันเลิกกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางปิยะพันธุ์ อุดมศิลป์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายพัฒนากฎหมาย

โทร./โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๙๔๙๑

E-mail : dlaw@ago.go.th